

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๘๖๗๙

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาลักษณะค่าถดถ้วนและทักษะการใช้ค่าถดถ้วนที่ครูใช้ในขณะที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้าและหก โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะค่าถดถ้วนของครู ว่าสามารถจำแนกตามชุดมุ่งหมายทางการศึกษาได้เพียงไร และศึกษาทักษะการใช้ค่าถดถ้วน ของครูว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะครู ที่ทำการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ อุปถัมภ์ในโรงเรียนประถม เสนหางขององค์กรบริหารส่วน จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2522 จำนวน 24 คน จาก 17 โรงเรียน เป็นครูที่ทำการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า จำนวน 14 คน และครูที่ทำการสอนชั้นประถม ศึกษาปีที่หก จำนวน 10 คน โดยทำการสอนวิชา วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรฉบับพุทธศักราช

2503/2521

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้คือแบบสังเกตลักษณะค่าถดถ้วนและทักษะการใช้ค่าถดถ้วน โดยบันทึก การสังเกตในรูปของความถี่ แบบสังเกตลักษณะค่าถดถ้วนประกอบด้วยประเภทค่าถดถ้วน 6 ประเภท ตามแนวการจำแนกชุดมุ่งหมายทางการศึกษา คือ ความรู้ (Cognitive Domain) ส่วนแบบสังเกตทักษะการใช้ค่าถดถ้วนประกอบด้วยทักษะการใช้ค่าถดถ้วน จำนวน 11 ข้อ แยกเป็น

ทักษะการใช้คำถ้าที่ควรใช้เป็นประจำ 6 ข้อ, ทักษะการใช้คำถ้าที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้งฯ 4 ข้อ ส่วนข้อ 11 เป็นแบบปลายเปิด ใช้สำหรับบันทึกทักษะการใช้คำถ้าอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ โดยใช้คูมีอภารสังเกตซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำในการสังเกต คำนิยามของลักษณะคำถ้าและทักษะการใช้คำถ้า ตัวอย่างคำถ้าและทักษะการใช้คำถ้าเป็นเกณฑ์ในการจัดประเภทคำถ้าและทักษะการใช้คำถ้า และหาค่าความตรงตามเนื้อเรื่อง (Content Validity) ในกรณานิยามคำถ้าและทักษะใช้คำถ้าแต่ละประเภทโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน เป็นผู้ตัดสิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเข้าไปสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในขณะที่ทำการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นปีที่ 6 และหากผู้วิจัยใช้เทปบันทึกเสียงการสอนของครูไว้ แล้วนำเทปมาให้ผู้สังเกต 2 คน (ผู้วิจัย และผู้ช่วย) จัดประเภทคำถ้าและทักษะการใช้คำถ้าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ลงในแบบฟอร์มการสังเกตเป็นความถี่ของคำถ้า และทักษะการใช้คำถ้าในแต่ละประเภท ผู้สังเกตจะทำการสังเกตครู่ตลอดคน ๆ ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที โดยการสังเกตผลกระทบทางกันครั้งละ 1 ล้านครั้ง

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าอย่าง และน้ำหนักเฉลี่ย ล้วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความคงที่ของลักษณะคำถ้าและทักษะการใช้คำถ้า โดยวิธีการ Kendall Coefficient of Concordance (W)

สรุปผลการวิจัย

1. ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหก ใช้คำถามประเภทความรู้ความจำจำมากที่สุด คิดเป็น 93.54% ตามคำถามประเภทความเข้าใจ 4.19% ตามคำถามประเภทการนำไปใช้ 1.08% ตามคำถามประเภทวิเคราะห์ 0.95% ตามคำถามประเภทลังกระห์ 0.36% และไม่ใช้คำถามประเภทเมินกาเลย

2. ทักษะการใช้คำถามที่ครูหั้งสองระดับชั้นใช้มากที่สุด ได้แก่ การทวนคำตอบของนักเรียน คิดเป็น 43.32% ทักษะที่ใช้ในระดับรองลงมา ได้แก่ การทวนคำถามของพนเอง เท่ากับ 18.75% ทักษะการใช้คำถามที่ใช้น้อยที่สุด ได้แก่ การเปลี่ยนคำถามให้ง่ายขึ้นเมื่อนักเรียนตอบไม่ได้ เมื่อจัดทักษะการใช้คำถามที่ครูไม่ควรใช้บ่อยครั้งเข้า ก็จะพบว่า ครูใช้ทักษะที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้งถึง 78.06% แต่ทักษะการใช้คำถามที่ควรใช้ เป็นประจำเที่ยง 21.97%

3. ความคงที่ของพฤติกรรมในการใช้คำถามและทักษะการใช้คำถามของครู ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้า ใช้คำถามประเภทความเข้าใจและคำถามประเภทวิเคราะห์ในปริมาณน้อยกว่าความคงที่อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่าครูจะใช้คำถามสองประเภทน้อยทุก ๆ ครั้ง ส่วนคำถามประเภทความรู้ความจำคำถามประเภทการนำไปใช้และคำถามประเภทลังกระห์ไม่มีความคงที่ในการใช้ แสดงว่า ครูใช้คำถาม 3 ประเภทนี้ในปริมาณที่ไม่สม่ำเสมอ

ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้คำถามประเภทความรู้ความจำในปริมาณที่มากกว่าความคงที่อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่าครูที่สอนวิชา วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้คำถามประเภทความรู้ความจำในปริมาณที่มากอย่างสม่ำเสมอทุกครั้งในการสอน และใช้คำถามประเภทการนำไปใช้ในปริมาณที่น้อยอย่างคงที่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก ใช้คำถามประเภทน้อยอย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง

ทักษะการใช้คำถามที่ครูหั้งสองระดับชั้นใช้ในปริมาณมากอย่างคงที่และมีนัยสำคัญที่ .05 ได้แก่ การทวนคำตอบของนักเรียน และแสดงว่าครูหั้งสองระดับชั้นใช้ทักษะนี้ใน

มากอย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง นอกจากนี้ครูหังสองระดับชั้นใช้การถามคำถามเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบจากการสังเกต ค้นคว้าและการทดลองน้อยกว่าความคงที่อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 และถ่วงว่าในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ครูให้นักเรียนทำการสังเกต ทำการค้นคว้า และทำการทดลองน้อยอย่างสม่ำเสมอ

ทักษะการใช้คำถานที่ควรใช้เป็นประจำ ที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าใช้ค่วยความคงที่อย่างมีนัยสำคัญ แต่ใช้ในปริมาณที่น้อย หมายถึงใช้ในปริมาณที่น้อยอย่างสม่ำเสมอทุกครั้ง ได้แก่ การถามคำถามที่เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถานได้หลายคน ถามคำถามเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนขยายค่าตอบให้ชัดเจน ถามคำถามที่ให้นักเรียนหาคำตอบจากการสังเกต ค้นคว้า หรือทดลอง และให้แรงเสริมเมื่อนักเรียนตอบคำถานได้หรือพยายามตอบคำถาน ทักษะการใช้คำถานที่ควรใช้เป็นประจำ ที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้ค่วยความคงที่อย่างมีนัยสำคัญและใช้ในปริมาณที่น้อย ได้แก่ ถามคำถามให้นักเรียนตอบคำถานที่ลากคน และถามคำถานที่ให้นักเรียนหาคำตอบจากการสังเกต ค้นคว้าหรือทดลอง

ทักษะการใช้คำถานที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้ง ที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าใช้ค่วยความคงที่อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การตอบคำถานของคนเอง การทวนคำถานของนักเรียน แสดงว่า ครูตอบคำถานของตนเองและทวนคำถานของนักเรียนในปริมาณที่สม่ำเสมอทุกครั้ง และทักษะการใช้คำถานที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้ง ที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้ค่วยความคงที่อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การทวนคำถานของคนเอง การทวนคำถานของนักเรียน การถามคำถานเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบจากการแบบเรียน แสดงว่า ครูชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้ทักษะเหล่านี้ในปริมาณที่สม่ำเสมอทุกครั้ง

ทักษะการใช้คำถานที่ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าใช้อย่างไม่คงที่คือไม่มีความสม่ำเสมอในการใช้ทักษะที่ใบนี้ การทวนคำถานของคนเอง ถามคำถานเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบจากการแบบเรียน ถามคำถานที่ให้นักเรียนตอบคำถานที่ลากคน และการเปลี่ยนคำถานให้ง่ายขึ้นเมื่อนักเรียนตอบคำถานไม่ได้

ทักษะการใช้คำถานที่ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หกใช้อย่างไม่คงที่คือไม่มีความสม่ำเสมอในการใช้ทักษะที่ใบนี้ การตอบคำถานของคนเอง ถามคำถานเพื่อให้นักเรียนมีโอกาสตอบได้หลายคน การเปลี่ยนคำถานให้ง่ายขึ้นเมื่อนักเรียน

ตอบคำถามไม่ได้ ถ้ามีคำถามเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนขยายคำตอบและการให้แรง เสริมเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้หรือพยายามตอบคำถาม

อภิปรายผล

การอภิปรายผลแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกเป็นการอภิปรายเกี่ยวกับ ลักษณะคำถาม ตอนที่ 2 เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับทักษะการใช้คำถาม ซึ่งจะได้อภิปราย กันท่อไปนี้

ลักษณะคำถามที่ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ใช้

ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหก ใช้คำถามประเภท ความรู้ความจำมากที่สุดโดยเฉลี่ยถึง 93.54% คำถามประเภทความเข้าใจ 4.19% คำถามประเภทการนำไปใช้ 1.08% คำถามประเภทการวิเคราะห์ .95% คำถาม ประเภทการตั้งคำถาม .36% แท้ไม่ได้คำณคำถามประเภทการประเมินค่า แสดงว่า ในการถามคำถาม ครูเน้นคำนเอื้อหมายมาก จึงถามแท้ความจำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลงานนวัตกรรมของ คณีศักดิ์ คำแย่ม¹ พฤทธิ์ ไชยโส² สตีเวน (steven)³ ไฮแมน (Hyman)⁴ กอลโลเวย์ จี ชาลส์ (Golloway G.Charles)⁵ จากการที่นักศึกษา

¹ คณีศักดิ์ คำแย่ม, "พฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบและทักษะทั่วไป," หน้า 9.

² พฤทธิ์ ไชยโส, "การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้คำถามของครูวิทยาศาสตร์," หน้า 54-57.

³ M.D.Gall, The Use of Questions in Teaching, p.712.

⁴ Hyman Ronald T. Ways of Teaching, p.232.

⁵ Charles G. Galloway, Norman L. Mickelson, "Improving Teacher's Questions," p.145.

ได้วิจัยพบข้อสรุปเช่นนี้ เฟอร์ส และ ฮอลล์ (Frust and Hall) ให้เหตุผลว่าเนื่องจากครูยังขาดความเข้าใจถึงรูปแบบ ในการจัดและจัดแผนภาระ ในการวางแผนการสอน ขาดเทคนิคง่าย ๆ ที่จะสะท้อนให้ครูเห็นพอดีกับกระบวนการใช้คำถามของตน และคุณภาพของภาระ แต่ละประเภทที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนท้องบ้านการศึกษาของนักเรียน¹ สำหรับผู้วิจัยมีความเห็นว่าความสามารถและความคงที่ในการถามของครูขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน การที่ครูใช้คำถามความจำในปริมาณที่สูงมาก เช่นนี้จะมีสาเหตุจากหลายประการ

1. การจัดแผนภาระมุ่งหมายทางการศึกษาที่บลูนจัดแนวโน้ม ไม่เรียงจากพอดีกับกระบวนการใช้สติปัญญาที่ชั้นสอนน้อยที่สุด ไปหามากที่สุด เนื่องจากความรู้ความจำจะและสูงขึ้นไปตามลำดับ คือ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นชั้นที่ทองใช้สติปัญญาในระดับสูงสุด² ค่ายเห็นนี้จึงน่าจะทำให้การใช้คำถามประเภท การประเมินค่าถูกใช้ในอย่างไม่ใช่เลย จากการศึกษาของ ศนิษัทธ์ คำแรม³ พบว่าครูใช้คำถามประเภทประเมินค่าน้อยสุด (ไม่มีการถามเลย) ส่วน พรพิพิญ ไชยโภส⁴ พบว่า ครูที่ได้รับการอบรมเรื่องการใช้คำถามและสอนทางหลักสูตรของ สสอ. ใช้คำถามประเภทประเมินค่าเพียง .87% ของคำถามทั้งหมด

ในการถังคำถามระดับสูงกว่าคำถามประเภทความรู้ความจำ ครู

¹ N.Frust and R.A.Hall, "Classroom Question," p.185.

² จริยา เสนบุตร, การวัดและประเมินผล ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (พุทธศักราช 2522), หน้า 44.

³ ศนิษัทธ์ คำแรม, "พอดีกับกระบวนการสอนด้านการถามคอม และทักษะทั่วไป," หน้า 41.

⁴ พรพิพิญ ไชยโภส, "การวิเคราะห์พอดีกับกระบวนการใช้คำถามของครูวิทยาศาสตร์," หน้า 46.

จะต้องวางแผนล่วงหน้าในการใช้ค่าถ่านว่า จะใช้ค่าถ่านประเทกโภคบังในการสอน นั้นก็คือ ท่องเที่ยมการสอนนั้นเอง เพราะในการถ่านค่าถ่านระดับนี้จะต้องสมูทหรือสร้างสถานการณ์ นำหลักการหรือกฎหมายมาคัดแปลงการถังค่าถ่านให้แตกต่างไปจากเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว ค่าถ่านที่มีค่าตอบสนับ ๆ ไม่อาจทดสอบการถ่านขึ้นประเมินค่าอย่างทรงไว้ ทรงมากได้ ครูจะต้องใช้สติปัญญาในระดับสูงในการคิดถังค่าถ่านที่สูงกว่าค่าถ่านประเทก ความรู้ความจำ จึงทำให้ครูมีแนวโน้มที่จะถ่านค่าถ่านพึงายไม่ชัดชื่อมากกว่า และในการเรียน การสอน ผู้วิจัยเห็นควรอย่างยิ่งกับข้อสังเกตของ บุญติน อัคคาการ ที่ว่า ครูมักถังค่าถ่านให้นักเรียนตอบตรงตามเนื้อหาที่ตนสอน และให้นักเรียนจากเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนหองจำ เพื่อสอบให้อย่างเดียว หากการค้นคว้าหาเหตุผล และหากการรู้จักใช้ความคิดของตน¹ จากการสังเกต ผู้วิจัยพบว่าครูสอนหมายเหตุแบบเรียน และในการ เตรียมการสอนครูยังทิ้ง แทเพียงว่าจะสอนเรื่องอะไรเท่านั้น มิได้มีรายละเอียดมากไปกว่านี้

2. การให้ความรู้แก่ครูในเรื่องของค่าถ่านเป็นสาเหตุสำคัญที่มีผลต่อ สมรรถภาพการใช้ค่าถ่านของครู นكر หศนประลิพธีผล ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าในการฝึกอบรม ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์หรือการเตรียมครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ควรให้ความสำคัญในการ ฝึกทักษะการใช้ค่าถ่านประเทกใช้ปัญญาขั้นสูงใหม่ๆ เพื่อให้การสอนวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นแนวทางการพัฒนาสติปัญญาความคิดคิริเริ่ม²

พฤติกรรมการใช้ค่าถ่านเน้นความรู้ความจำในปริมาณที่สูงสุด อาจ เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการมีไม่มีการอบรมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะค่าถ่านและทักษะการใช้

จ า บ ล อก ร ณ มหาวิทยาลัย

¹บุญติน อัคคาการ, "แนวโน้มการผลิตครูในอนาคต," วารสารครุศาสตร์ (กุมภาพันธ์-มีนาคม ๒๕๑๔): 24.

²นกร หศนประลิพธีผล, "การศึกษาความสามารถในการใช้ค่าถ่านสำหรับการสอนแบบลีบเนื้อหาความรู้ของนักศึกษาระดับ ป. กศ. สูงและครูประจำการที่ผ่านการอบรม ตามหลักสูตร สสวท." หนา 5.

คำถาม ทดลองจนเห็นประโยชน์หรือคุณค่าของคำถาม จากผลงานการวิจัยของ ชังชัย ชีวปรีชา พนवา หลังจากที่ครูมีความรู้ในเรื่องคำถามจากสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ การถามคำถามประเภทความรู้ความจำจะลดลง¹ พรพิพย์ ไชยโส รายงานว่า ครูที่ได้รับการอบรมการใช้คำถามในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตร สสวท. จะถามคำถามประเภทความจำ 53%² ซึ่งน้อยกว่าที่ผู้วิจัยพบมาก น่าจะเป็นเพราะครูได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คำถามในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์แบบลึกล้วนสอบล้วน

3. สถาบันฯ จัดทำแผนภูมิแสดงผลการสอนวิชาชีววิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษาจะเห็นว่า มีเนื้อหาซ้ำกัน เช่นเรื่อง น้ำ สาร มีอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ห้า และหก แต่แตกต่างกัน ในด้านความลึกซึ้งของเนื้อหา แสดงว่าบางเรื่องนักเรียนได้เรียนมาก่อนแล้ว ฉะนั้นในการสอน คำถามของครูจึงมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงสิ่งที่เคยเรียนมาแล้ว จึงทำให้เป็นคำถามประเภทความจำมาก โดยเฉพาะการใช้คำถามท้ายบทเรียน เป็นส่วนหนึ่งของคำถามที่ครูนำมาใช้สอน ผู้วิจัยเห็นควรยกยับคำถามของ ไนล์เซ่น (Nielson) ที่ว่า ผู้เขียนแบบเรียนควรจัดให้มีคำถามระดับสูงในคุณภาพ เพราะจะช่วยให้ครูใช้ได้ค่ายและสะดวกมากขึ้น³ จากการลั่นเกตเฟล์ดวิจัยได้พบว่าครูใช้คำถามในหนังสือคู่มือฉบับเตรียมสอบในกรอบตามกำหนดนักเรียนซึ่งเป็นการทบทวนการทำข้อสอบ เป็นข้อสอบสนับสนุน ได้ก็ที่เดียวว่า ครูสอนเพื่อให้นักเรียนทำข้อสอบเพื่อสอบได้เท่านั้น มิได้มุ่งฝึกหัดประทังคานขบวนการคิดให้

¹ Chewprecha, Thongchai, "A Comparison of Instructional Pamphlets and Audio-Tape Models on Acquistion of Questioning Skill By Thai High School Chemistry Teachers," : 822A-823A.

² พรพิพย์ ไชยโส, "การวิเคราะห์พัฒนาระบบการใช้คำถามของครูวิทยาศาสตร์,"

³ Phyllips, Neilsen, "Levels of Questions Selected by Pre-Service and In-Service Teachers When Those Questions are Provided in Instructional Materials," : 3272-A.

กับนักเรียน

4. เกี่ยวกับทั่วไปเรียน จากการสังเกตพบว่าในกรณีที่ครูพยายามถกคุณภาพของนักเรียนที่สูงกว่าคุณภาพประเทศความจำแนกเรียนไม่สามารถจะตอบคำถามได้ ครูทองลดระดับของคุณภาพลงมา และคงว่าพฤติกรรมการถกคุณภาพของครูส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกเพื่อตอบสนองการถกคุณภาพของครู ในการตอบคุณภาพนักเรียนจะสูงกว่าความจำ นักเรียนจะท่องเรียนโดยคำภาษาสำหรับใช้ในการอธิบายให้เห็นผล ตลอดจนใช้ความสามารถในการคิด ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนไม่ค่อยจะกล้าตอบคุณภาพ ถ้าตอบก็จะเป็นค่าตอบชนิดที่เดือดอย่างให้อย่างหนึ่ง เช่น ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ ถูกหรือผิด เป็นทัน ส่วนมากภาษาที่ใช้ในการตอบคุณภาพจะเหมือนในหนังสือแบบเรียน เพราะครูสอนตามแบบเรียน นักเรียนจึงถูกแบบเรียนตามไปด้วย นอกจากนี้การที่นักเรียนพูดภาษาถิ่น อาจทำให้การสื่อความหมายของคุณภาพไม่ได้ หรือนักเรียนไม่กล้า เพราะพูดภาษาถิ่น ไม่กล่อง ในการอธิบายบางครั้งครูทองใช้ภาษาถิ่นช่วยอธิบายประกอบ นักเรียนจึงจะตอบคุณภาพได้ บุญถิน อัคตากอร กล่าวว่า ครูพูดมากเกินไปไม่ค่อยเปิดโอกาสให้นักเรียนพูด ชักถาม หรือช่วยแสดงความคิดเห็น ทำให้เกิดไม่รู้จักคิด ไม่รู้จักชักถาม¹ แม้กระหงตอบคุณภาพด้วยการใช้คำพูดของตนเอง ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้อภิปรายชักถามมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ในที่สุดจะสามารถตอบคุณภาพที่ทองใช้เห็นผลได้ ซึ่งมีผลทำให้ครูสามารถเพิ่มปริมาณคุณภาพในระดับสูง ๆ ได้

ทักษะการใช้คุณภาพของครู

จากการวิจัยพบว่า ครูที่สอนวิชาศึกษาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหกใช้ทักษะการถกคุณภาพไม่ควรใช้บ่อยครั้งในปริมาณมากถึง 78.06% และใช้ทักษะการถกคุณภาพที่ควรใช้เป็นประจำเพียง 21.97% และความคงที่ในการใช้ทักษะประมาณ 60% แยกท่านกันออกไป อาจลืมเนื่องจากสาเหตุหลายประการ ซึ่งจะขออภิปรายไปทีละประภ

¹บุญถิน อัคตากอร, "แนวโน้มการผลิตครูในอนาคต," หน้า 24.

1. ครูหั้งสองระดับชั้นใช้ทักษะการถ่ายทอดความคิดเห็นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถามโดยคลายคณ (Q_5) ในปริมาณเท่ากับเพียง 4.30% โดยครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าใช้ทักษะนี้ในบริบามที่น้อยอย่างส่วนมาก เส้นรุ้วที่สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่หกไม่มีความคงที่ในการใช้ คือใช้ทักษะนี้บางบางครั้งก็ไม่ใช่ อาจเนื่องมาจากการใช้ทักษะประเท่านี้ครู่จะต้องใช้คำถามที่มีคำตอบโดยคลายอย่าง กังที่โดยกิจกรรมแล้วว่าการใช้ถ่ายทอดความคิดเห็นที่เปิดโอกาสให้ลูกศิษย์สูงครูจะต้องเตรียมตัวล่วงหน้า และครูยังไม่ได้รับการอบรมให้รู้จักใช้เทคนิคถ่ายทอดความคิดเห็นทักษะการใช้ถ่ายทอดความคิดเห็นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบคำถามโดยคลายคณ เชิงทักษะการใช้ถ่ายทอดความคิดเห็นจะช่วยพัฒนาความสามารถในการการคิดการแก้ปัญหาและมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลของนักเรียน ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือช่วยให้นักเรียนมีบทบาทในการสนับสนุนมากขึ้นและช่วยลดความ恐怖ของการพูดของครู

2. ถ่ายทอดความคิดเห็นที่ลูกศิษย์ (Q_6) ผลปรากฏว่าครูใช้ทักษะนี้เพียง 8.98% เฉลี่ยแล้วครูเรียกให้นักเรียนตอบที่ลูกศิษย์ 3 คน ($\bar{x} \approx 3$) เมื่อพิจารณาความคงที่พบว่าครูที่สอนวิชาภิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่หก มีความคงที่ในการใช้ทักษะนี้อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 การถ่ายทอดความคิดเห็นที่ลูกศิษย์มีน้อย แสดงว่านักเรียนตอบถูกต้องกันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คงชัย ชีวบุรีชา ที่พบว่า ครูที่ให้นักเรียนตอบถูกต้องพร้อมกันประมาณ 40-45% ของลักษณะการตอบถูกต้อง ให้นักเรียนตอบที่ลูกศิษย์ 25% ที่เหลือเป็นครูตอบถูกต้องของตนเอง ถูกต้องที่นักเรียนตอบพร้อมกันได้เป็นถูกต้องเกี่ยวกับความรู้ความจำ¹ การเรียกให้นักเรียนตอบถูกต้องที่ลูกศิษย์ เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนคนใดมีความรู้หรือเข้าใจลึกที่ครูสอนไปมากน้อยเพียงไร และยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการตอบถูกต้อง เป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าพูด กล้าตอบ กล้าซักถาม และเป็นการเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียน จากการลังเลเก็บบุ้ฟิ้ยพูดว่า เมื่อครูถามจบนักเรียนจะตอบพร้อมกัน

¹ คงชัย ชีวบุรีชา, "การใช้ถ่ายทอดความคิดเห็นที่ห้องเรียน,"หน้า 12.

ทันที บางครั้งครูเรียกให้นักเรียนตอบคำถามที่ล่องลอย นักเรียนก็จะลุกขึ้นยืนแท่นไม่พูด จะนิ่งเงียบเฉย ๆ พอจะสับสนมีฐานะไม่ถูกใจที่จะตอบคำถามคนเดียว เพราะเคยชินกับการตอบพร้อมกัน หรือกลัวว่าจะตอบผิดและไม่สามารถใช้ภาษาไทยกลางชนบทได้เนื่องจากใช้แท่งภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ บางครั้งครูห้องพูดภาษาอังกฤษในการถามนักเรียนจึงจะตอบคำถาม และที่สำคัญคือความกลัวครู จากการวิจัยของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการศึกษาเรื่องเด็ก พยายามว่า สิ่งที่นักเรียนกล่าวมากที่สุดเมื่อยื่นที่โรงเรียนคือครู¹ ซึ่งอาจทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะตอบคำถามที่ล่องลอย ประกอบกับนักเรียนอาจเคยชินกับการนั่งฟังเฉย ๆ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าครูให้ความอุ่นเป็นกันเองกับนักเรียนและค่อย ๆ ปลูกฝังฝึกหัดให้นักเรียนตอบคำถามที่ล่องลอยในเชิงนักเรียนก็จะคุ้นเคยกับการตอบคำถามที่ล่องลอยได้

3. ผลการวิจัยพบว่าครูห้องเรียนระดับชั้นเปลี่ยนคำถามให้่ายั้งชั่งเมื่อนักเรียนตอบคำถามไม่ได้ (Q5₇) ในปริมาณอย่างมาก และไม่มีความคงที่ในการใช้ทักษะประจำหนึ่ง แสดงว่าทักษะนี้ครูยังใช้น้อยอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือบางครั้งอาจจะใช้บ้าง การใช้ทักษะนี้น้อยอาจเนื่องมาจากการสอนของครูราย นักเรียนส่วนใหญ่จึงตอบได้ หรือถ้านักเรียนตอบไม่ได้ครูจะเรียกนักเรียนกลับมาอีก จากการศึกษารังสีพบว่า ครูตอบคำถามเฉลี่ย 7.28% จึงทำให้การใช้ทักษะด้านนี้น้อย ฮาร์ลีย์ (Harley) เสนอแนะว่าครูควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียนที่ต้องการประสบผลสำเร็จในการตอบคำถามของครู บาง² ครูจึงควรหาทางช่วยเหลือให้นักเรียนตอบคำถามได้โดยการเปลี่ยนคำถามให้่ายั้งลง

4. ผลการวิจัยพบว่า ครูใช้ทักษะคำถามเพิ่มเติมให้นักเรียนขยาย-ตอบให้ดีเจน (Q5₈) ในปริมาณ 1.59% โดยครูที่สอนวิชาภาษาศาสตร์ชั้นประถม-

¹ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการศึกษาเรื่องเด็ก, "ความกลัวของเด็กไทย," รายงานการวิจัย (โรงพิมพ์ครุสาน), 6 (25 สิงหาคม 2509), หน้า 14.

² Harley, "Questioning Techniques" The Synthesis of Teaching Method, (McGraw-Hill Australia), p.52.

ศึกษาปีที่ห้า มีความคงที่ในการใช้อ่านมีนัยสำคัญที่ .05 แต่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่หกไม่มีความคงที่ในการใช้ทักษะนี้ แสดงว่าครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่หกนี้มีความล้มเหลวอย่างมาก ทักษะนี้จากการสังเกตพบว่าครูจะอธิบายคำตอบนั้นเพิ่มเติมเล็กน้อย แทนที่จะเรียนรู้โดยเด็ดขาดที่ตอบไม่ชัดเจนหรือเรียนรู้โดยเด็ดขาดที่คนอื่นให้ขยับคำตอบ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวของครูน่าจะมีผลเนื่องมาจากการที่ครูใช้วิธีการสอนบรรยายมากเกินไป จึงทำให้ครูพร้อมที่จะอธิบายอยู่เสมอ

5. ภารกิจตามเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบจากการสังเกตคุณภาพหรือทดลอง (QS_9) จากการวิจัยพบว่าครูใช้ทักษะประเมินอยู่ประมาณ 3.22% อย่างคงที่ และมีนัยสำคัญที่ .01 ทั้งส่องระดับชั้น แสดงว่าในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ไม่มีการทดลองประกอบการเรียนการสอนเกือบทุกครั้ง เป็นเพราะครูยังคงสอนวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยวิธีให้นักเรียนอ่านแบบเรียน สลับการอธิบายของครูเป็นตอน ๆ เมื่อถึงตอนที่ไหนก็จะทดลองครูใช้วิธีอธิบายตามรูปภาพที่มีในหนังสือเรียนหรือใช้อธิบายการทดลองบนกระดาน เสร็จแล้วครูก็จะคัดเลือกข้อความที่คิดว่าสำคัญจากหนังสือแบบเรียนให้นักเรียนจำบันทึก บางแห่งก็ลองตามแบบเรียนเป็นบท ๆ การทดลองหรือใช้อุปกรณ์ทาง ๆ เก็บไว้ไม่ได้ หรือถ้ามีก็น้อยมาก ครูนักสอนตัวรู้ไม่มีอุปกรณ์ ขาดแคลนอุปกรณ์ บางครั้งอุปกรณ์หาย ๆ ที่มีอยู่รอน ตัว แต่ก็มิได้หมายความว่าการเรียนการสอน เช่นในการสอนเรื่องการดำเนินคิดในครูพูดถึง กรวด หิน ทราย และคินเซนิตท่าง ๆ โดยไม่มีตัวอย่างให้นักเรียนดู อย่างไรก็มีครูจำนวนหนึ่งซึ่งถึงแม้จะเป็นจำนวนน้อยมาก ให้นักเรียนทำการทดลองด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้ชักจูงผลการทดลอง ให้นักเรียนช่วยกันสรุป บางก็ทำการสาสซิตให้นักเรียนคุ้นเคยกับการเรียน โอลเวนส์ (Owens)¹ และ ทูhey (Toohey)² มีความเห็นสอดคล้องกันว่า

¹J. Harold Owens, "The Ability to Recognize and Apply Scientific Principle in New Situations: An Experimental Investigation in High School Biology and Chemistry Science Education" 35 (October 19): 2.

²Jack Vincent Toohey, "The Comparative Effect of Laboratory and Lecture Method of Instruction in Earth Science and General Science Classes," Dissertation Abstracts (December 1964): 3241.

การเรียนวิทยาศาสตร์โดยการทดลองปฏิบัติจริง จะช่วยให้นักเรียนสามารถจำและนำความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ไปใช้ได้กีกวันนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีบรรยาย นอกจากนี้ยังมีผลลัพธ์ที่ดีและหัศนศิริที่ดีกว่าวิชาวิทยาศาสตร์อีกด้วย ครูผู้สอนควรทราบเหตุนี้ในเรื่องนี้มาก การเปลี่ยนวิธีการสอนหลาย ๆ แบบแทนการบรรยายอย่างเดียว

6. การวิจัยนี้พบว่า ครูที่ใช้แรงเสริมเมื่อนักเรียนพิจารณาตอบคำถามหรือตอบคำถามໄດ້ (QS_{10}) น้อยมากเพียง 2.56% หรือประมาณ 1 ครั้งต่อชั่วโมง โดยเฉลี่ยครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชนบุคลิกภาพที่หนึ่งคือความคงที่จะใช้แรงเสริมน้อย อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ส่วนครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ชนบุคลิกภาพที่หกไม่มีความคงที่ในการใช้แรงเสริม แต่ก็มีความสอดคล้อง (W) ถึง .59 แสดงว่าทุกครั้งที่นักเรียนตอบคำถามได้ครูจะไม่ให้คำชมเชยหรือแรงเสริม การที่ครูใช้แรงเสริมกับนักเรียนน้อยอาจมีผลลัพธ์เนื่องมาจากการที่ความสำคัญที่ตอบของเกินอยู่ไป เพราะหากตอบที่เด็กตอบนั้นเป็นลิ้งที่ครูบอกให้ไปแล้ว ซึ่งจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ครูสอนโดยการบรรยายและบอกเนื้อหา จึงเป็นข้อสนับสนุนในเรื่องการทำของเด็กได้ดี การใช้แรงเสริมจะช่วยให้นักเรียนอย่างมากตอบคำถามและตอบคำถามมากขึ้น เฟรนเตอร์ และ ไซมอน (Flanders and Simon) พบว่าการใช้แรงเสริมมีผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนและหัศนศิริของนักเรียน¹ นักเรียนระดับประถมศึกษาบังมีความต้องการแรงเสริมจากครูมาก ครูประถมศึกษาจึงควรหลีกเลี่ยงความสำคัญของการเสริมกำลังใจในการตอบคำถาม และควรใช้แรงเสริมหลาย ๆ ประเภท เช่น การชมเชยให้ก้าว หรือให้คะแนน จะมีผลทำให้นักเรียนอย่างมากตอบคำถามมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ George Brown, Microteaching: A Programme of Teaching Skills,

๗. สําหรับหักษณะการใช้คำตามที่เหลือ ได้แก่ การหวานคำถ้ามของคนเอง (QS_1) การตอบคำถ้ามของคนเอง (QS_2) การหวานคำตอบของนักเรียน (QS_3) และการถ้ามคำถ้ามที่นักเรียนหากำตอบจากแบบเรียน (QS_4) จัดรวมเข้าด้วยกันเป็นหักษณะการใช้คำถ้ามที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้ง จากผลการวิจัยครูใช้หักษะเหล่านี้ร่วมกันในปริมาณที่สูงถึง 78.06% แยกเป็นหวานคำถ้ามของคนเอง 18.75% ตอบคำถ้ามของคนเอง 7.28% หวานคำตอบของนักเรียน 43.32% ถ้ามคำถ้ามที่ให้นักเรียนหากำตอบจากแบบเรียน 8.7% เหตุผลที่ครูใช้การหวานคำตอบของนักเรียนในปริมาณที่สูง และความคิดเห็นของนักเรียนที่อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งแสดงว่าครูหวานคำตอบของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกครั้งในการสอน เป็นเพราะความเคยชินและความหวังศักดิ์สิทธิ์นักเรียนจะได้ยินไม่หัวเสื่อม จากข้อสรุป เอกจะมีเลียงรับกวนจากห้องข้างเดียว ในการอ่านและตอบคำถ้ามพร้อมกัน จึงทำให้ครูหวานคำตอบของนักเรียน และหวานคำถ้ามของคนเอง บางครั้งครูหวานคำตอบของนักเรียนเพื่อแสดงให้นักเรียนรู้ว่า ควรคำถ้ามผิด

การที่ครูใช้หักษะคำถ้ามมาก ๆ นอกจากเสียเวลาแล้วยัง เป็นการฝึกให้นักเรียนไม่สนใจฟังคำถ้ามของเพื่อน การหยุดโดยหลังจากทั้งคำถ้ามจะช่วยลดการตอบคำถ้ามของคนเอง ได้ การฝึกฝนแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวกับหักษณะการใช้คำถ้ามจะช่วยลดหักษณะการใช้คำถ้ามที่ไม่ควรใช้บ่อยครั้งลง ขณะเดียวกันก็จะเพิ่มหักษณะการใช้คำถ้ามที่ควรใช้อยู่เป็นประจำได้

ขอเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้แล้วหลายประเด็นในภาคอภิปรายผลการวิจัย ท่อไปนี้เป็นขอเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. การวิจัยในครั้งนี้พบว่า ครูใช้คำถ้าม平均 เทศความรู้ความจำมากที่สุด ซึ่ง

คุณภาพนักเรียนสูง เสริมความสามารถในการคิดของนักเรียนอย่างมาก จึงสมควรที่ผู้บริหาร การศึกษา ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาแก่ครูประจักรครบที่จะส่งเสริมหรือ ปรับปรุงให้ครูมีความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้คำสอนอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะ เป็นการพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน

2. คณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยฯ ควรนำแบบจำลองการสอน ชุดภาคหรือชุดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการใช้คำสอนที่ได้จัดทำไว้ออกมาเผยแพร่ให้กว้าง ขวาง โดยใช้ในการอบรมหรือให้ครูศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งจะสามารถเพิ่มสมรรถภาพในการใช้ คำสอนของครูได้

3. จากการศึกษาพบว่าครูใช้คำสอนที่ยับที่เรียนเป็นแบบฝึกหัดในการคิดของ นักเรียนมาก จึงสมควรที่ผู้ผลิตหนังสือแบบเรียนจะต้องคำนึงและให้ความสำคัญกับคำสอน ที่ยับที่เรียน โดยส่งเสริมให้มีคำสอนระดับสูงกว่าความจำ และครูผู้ใช้แบบเรียนควรใช้ คำสอนที่ยับหลักทรัพย์เป็นแหล่งให้นักเรียนฝึกฝนแก้ปัญหาด้วยตนเอง แทนการหองจำคำสอน ที่ครูบอก

4. จากการสังเกต นักเรียนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง ไม่กล้า ข้ามตาม ครูควรส่งเสริมกระตุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกในด้านความคิดมาก ๆ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ครูใช้คำสอนระดับสูง ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับที่จะทำวิจัยท่อไป

1. ควรจะได้ทำการวิจัยในเรื่องนี้กับวิชาอื่น และครูในสถานที่ต่าง ๆ กัน โดยใช้ วิธีการสังเกตควบคู่ไปกับวิธีการอื่น ๆ

2. ควรจะได้ทำการวิเคราะห์คำสอนที่ยับที่เรียนในหนังสือแบบเรียนวิชาทางฯ ในด้านปริมาณและคุณภาพของคำสอนว่าช่วยส่งเสริมการอภิปรายหรือความคิดในชั้นสูงหรือไม่

3. ควรจะได้ทำการวิจัยหาลู่ทางปรับพฤติกรรมของนักเรียนใหม่คุณลักษณะที่กล้า แสดงออกทางด้านความคิด